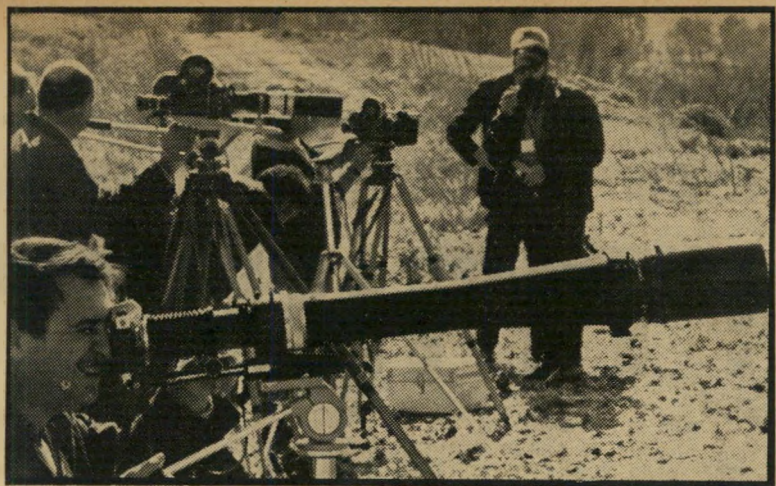

הסופה שנגזרה

«אתם באמת חושבים שאנחנו לא עושים כלום, מלבד להגיד תהילים?» שאל ראש הממשלה לוי אשכול את חברי הכנסת, בעת התיכוח הבטחוני. השיב לו ח"כ פא"י יעקוב כץ: «דחקא בזה אף אחד לא חושד בכם!» • מחשבות כמוסות או טעות מיקרית? מנהיג מפ"ם, ח"כ בוז'ר יערי, התיישב השבוע בכנסת ליד שולחן הממשלה, עד שניגש אליו ח"כ חרות, מנ"ח חם כגין, והעיר לו על כך. • הסיפור הבא סופר השבוע על הח"כ לשעבר זלמן סוזאייב, נשיא התאחדות בעלי התעשייה בתחילת השנה הנוכחית, כשהודים כשרים נוהגים להתפלל את תפילת הסליחות. נהג להשכים קום וללכת לבית הכנסת. כשנשאל מדוע, ענה כי עליו לבקש הפעם חרטה ומחילה על אחד האקטים הפוליטיים שלו. מכיון הסבירו למה התכוון: למאמרו המפורסם בהארץ, שהיה בשעתו ממבשרי הרעיון של הקמת גוש חרות-ליבראליס. האירועים בתנועת החרות גרמו לו להתחרט על יומתו מאז. • את התשובה לחידה הלאומית של הזמן האחרון — מה מקור הבדיחות של אשכול — נתנה השבוע עסקנית רפ"י, ח"כ לזרן, שהיתה בעבר ח"כ מפ"ם ואהרן כץ. • ח"כ מפא"י, קבעה למדן: «יש לי חשד שחלק לא קטן מהבדיחות בא מרכז מפא"י». היא הוסיפה גם הסבר: «אלה ש עושים זאת נותנים פורקן לרחשי ליבם, כדי שלא יצטרכו לערוך ביקורת גלויה על מנהיגיהם». • הסרט אני אחד, שסיבך כבר כמה פקידים ממשלה בהבטחות ובהתחרות יות, הועלה גם לדיון בהעדת-הפנים של הכנסת. ח"כ המערך מנחם כהן נקט בת גישה תועלתית: «אני מציע שציגו את הסרט בפני חברי ההעדה». • ח"כ חרות מנחם יירד גילה זהירות: «אני רק מבקש שהדיון פה לא יפורסם בעתונים, כדי שלא תישנה הפרסומות שעשונו בשעתו לסרט המניע לרצח». • ח"כ רפ"י מרדכי סורי

החורף בעיצומו, אך השבוע פורץ סמה כבר אפנת העתיד של החורפים הבאים: יותר קצר, יותר שקוף.

צדמ דקד (שמאל) מוזג הסורים קינאת צלמים

כדורגל בעל שני השערים

מאז ומתמיד היתה שאיפתו הגדולה ביותר של יוסי רוזנצווייג: לנצח את הפועל פתח תקווה. הסיבה לכך פשוטה: הוא גדל במכבי פתח תקווה, ואיזה מכבי מלבסי אינו רוצה לנצח את הפועל?

חצי גוף בתוך השער. בשבת האחרונה הוא כבר לא שיחק במכבי פתח תקווה, ממנה עבר לאחר ירידתה לליגה א'. רוזנצווייג הופיע לראשונה העונה בשורות מכבי נתניה, אליה הועבר לאחר עיסקה בין שתי האגודות.

מכבי נתניה שיחקה נגד הפועל פתח תקווה וניצחה, לאחר שבועות של הפסדים, בשער 2:0. מבקע שני שערי הנצחון הנתניתיים יוסי רוזנצווייג.

ספר המבקע, סטודנט למשפטים וחושב אבן-יהודה: «פרצתי עד לקו הקרן ובעטתי את הכדור לרוחב השער של הפועל. שוער שלהם, ויסקר, תפס אותו כשהוא שוכב כבר עם חצי גוף בתוך השער. ואז עזר לו שלומוביץ להיכנס לגמרי לשער. הגול היה שני כבר היה יותר ברור. מרכזי שפיגלר הרים כדור, ואני נגחתי אותו לרשת».

בנתניה מתחילים בינתיים כדי לראות אם יעמוד לו כושרו של רוזנצווייג גם נגד יריבים שאינם מפתח תקווה.

הצינור: 10

בקיבוץ מעייני צבי, שלחוף הכרמל, עשה השבוע החבר יואל שוהם, כרגע שוער הפועל פתח תקווה, את ההכנות האחרונות לנסיעתו לארצות-הברית.

מטרתה הרשמית של הנסיעה: ללמוד משך שנתיים חינוך גופני ופסיכותרפיה באוניברסיטה של סאן-פרנסיסקו, ולשחק באותו הזמן בקבוצת הכות המקומית, שהיא קבוצה המורכבת מכדורגלנים חובבים.

למרות גילו הצעיר, 22, היתה דרכו של שוהם אופיינית לדרך החתחתים שעל כדורגלן לעבור במדינה. הוא החל את דרכו כשוער בקבוצת מכבי חדרה, מהסיבה הישנה שהיה לו עם הרבה חברים. בקיבוץ אמרו לו: «מה זה? ממתי חבר קיבוץ מש? חק כדורגל עם אנשי הימין?» יואל עבר לשחק בקבוצת הפועל.

קימוץ בהוצאות. שוהם, בן להורים יוצאי גרמניה, היה שוער הפועל תל-אביב, שיחק בקבוצה זו כמה משחקים מרשימים. בין השאר זכה באחת השבחות לצינור 10 (הגבוה ביותר) מטעם פרשני הספורט. אך כשהגיע תור הפרסים, לא זכרו ליואל את הצלחותיו. הפועל תל-אביב עמדה לפני נסיעה לאוסטרליה ולמזרח הרחוק, ראשי הקבוצה החליטו כי יש לקמץ בהוצאות. במ קום עסקו, השאירו בבית ספורטאי, ב

שוהם

המלצת המאמן דויד שווייצר הושאר יואל בארץ. הוא רתח אז מעם, וזכה באותה תקיפה לכמה הישגים מרשימים בנטיס-שולחן — ספורט בו הוא עוסק ניסף לפעילויו כדורגלן.

לאחר סיכוכו עם הפועל תל-אביב, עבר שוהם להפועל רמת-גן. גם כאן לא ליפק דבש, נאלץ לשחק באחת הקבוצות שהראו את הכדורגל העלוב ביותר במדינה. כושרו המועלה בעונה החולפת הוא שהציל את הפועל רמת-גן מיירידה לליגה נמוכה יותר. בראשית השנה רצה שוהם לעבור לקבוצה טובה יותר, בה יוכל לשחק ברמה גבוהה יותר. אך לשוא. גם יחסיו המצויינים עם מאמן מכבי חיפה, אברהם מנצ'ל, לא עזרו. מקבוצת הכדורגל הישראלית המשחרר, עקב חוק ההסגר הראשוני, רק המוות, ובזדאבי ששחקן הפועל לא יעביר לקבוצת מכבי.

העובדה שהוא נאלץ לשחק בקבוצה היעדרת בשולי הכדורגל המקומי, ישאן לה השפעה גדולה על ראשי ההתאחדות, מנעה ממנו את הסיכוי להצליח בנבחרת הישראליה בכדורגל.

בעונה שעברה, עת היה בכושר מצויין, היו למאמן הנבחרת עשרות תירוצים כדי לא להזמין. כשעשה זאת לכסוף, לאחר כמה כשלונות של שוערים אחרים, כבר היה שהם מעוניין בדברים אחרים. יחד עם חברו, כדורגלני הכוח-מכבי רמת-גן, אליהו

טיח כי העסק החדש לא יפריע לו ללכת לישון מוקדם בלילות ששי, כדי לשחק כהלכה בשבתות. «אני מקהה», הצהיר, «שכל אוהדיו יבואו במוצאי-שבתות לחגוג אצלנו את נצחונות מכבי». • לספורטאי אחר, כדורגלן הכוח-מכבי רמת-גן יהודה (יהודי דלה) שרברבני, יש סיבה טובה לירידה הזמנית בכושרו. זה פשוט: השרירים עייפים קצת, והרופא פקד לתת להם מנוחה. זה דיכא מאוד את יהודה, מה גם שהשבוע פגש אותו שוטר, נעץ בו מבט ושאל לבסוף: «תגיד, אתה היית פעם שחקן כדורגל?»

• טעות לעולם חוזרת. זה קרה בשבוע שעבר לשחקן יוסי בנאי, במדור זה, כש שמו שורבב לסיפור על מסיבת שתייה רווה עשה. שנערכה בירושלים, הקשורה בשמו של יוסי אחר, הלא הוא נער הווהר יוסי ינאי. אין שום קשר בין שני היוסיים, מלבד הדמיון בשמות. בכל אופן, לבנאי (בית-גן-אלף-יוד) אין קשר לא ינאי ולא למסיבה. • כשנשאלה הזמרת יפה ירקון, עת ביקרה בדרום-אמריקה, אם היא מופיעה במיוחד לפני קהל יהודי, ענתה לעתונאי החקרן: «לא, אני אומנית בינלאומית!» • כינוסה של ועדת שבתות הנשק הישראלית-סורית גרם להתלקחות בי חזית אחרת — חזית הצילום בישראל.

כמעט כל צלמי העתונות במדינה עלו צפונה, במלוא הציוה, כדי להצביע את המאורע. כשהציבו את המצלמות בשטח שהוקצה להם, נידמה היה כי הצינור תוחחם (ראה תמונה). את השיא השיג הצלם מרדכי כץ דקד, בעל הטלסקופ הגדול ביותר, שעורר את קינאת חבריו. • תקר עתונאי אירע השבוע לאיש מנרבי משה מייזליץ, עת רואיין בשידור חי בנליציה. על נושאים פוליטיים אקטואליים, הוא קבע בפסגות כי חרות תתפלג, יצא מן האולפן ושמע כי בדיוק כרגע שודבר ברדיו התכשרו אנשי חרות מטעם מרכז תנועתם, כי הושגה שבת-נשק והסערה שכנה בינתיים. • נוהג הטפסשערה, לאסוף החימות של שה קנים, הוביל השבוע נערה צעירה עם פינגס ביד אל הצייר יוסי (היפה) ירקון. הנערה ביקשה חימה, ויורם שאל אותה אם היא מכירה אותו. בנחת, אתה צדוק צרפתי, השיבה, הצייר חיין ומילא את בקשתה. הוא חתם ב'סלול' «צדוק צרפתי». • יהודית (ג'ודית) כוכבא, מי שהיתה שחקנית בלהקת הנחיל, ושהש תלמה לאחר מכן באיפנו של לי שטרס, כרגע בארצות-הברית, עובדת עתה על זכנות תוכנית יחיד. היא נושאת יאר יד אתה עם המוסיקאי מרדכי (מוסי) ברזני.

פסוקי השבוע

• וי"ר הכנסת, קדיש לזו, על בכור שיטריה: «בכל שנות חייו מילא תפקיד של מקשר — תחילה בין טבריה עירו לבין עמק הירדן, מאוחר יותר בין הישוב הישן לבין הישוב החדש, בין העדה האשכנזית לבין העדה הספרדית, בין האוכלוסיה היהודית לבין הלא-יהודית.»

• העיתונאי אמנון רובינשטיין, על החזית הכל-מפלגתית שקמה בכנסת, כדי להסיר את הצעת הכוח החדש, שבאה למנוע היעדרות: «כשאתה בוחן את העובדות בעד רת השכל הישר, אתה, נוכח שכל האנשים הטובים האלה טועים — הם אינם מבינים את ההבדל בין כבוד המוסד בהם מכה נים לבין זכויותיהם כחברייכנסת.»

• יועץ ראשיהממשלה לענייני ערבים, שמואל מודיאנו: «כל ה מטפלים בענייני ערבים במדינה, מונחים על ידי האסכולה הבטחוניסטית.»

• ח"כ מפא"י ראובן ברקת: «טולדיאנו עצמו טבע את מטבע הבטחוניזם.»